

den Bestemmelse, der kunde have meget betænkelige Følger for de danske Statsborgere, som ville nedfatte sig i Udlandet.

Indenrigsministeren: Den af den ærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) fremsatte Bemærkning angaaende hvad der af en tidligere Indenrigsminister — hvilket var mig — var forhandlet om Sagens Behandling ved Domstolene, at det skulde være til Ginder for Lovens Udgivelse, foranledigede mig til at henvise til hvad den ærede Ordfører, der nys satte sig, bemærkede. Anledningen til denne Henviisning til Domstolene, som jeg ansaae for rigtig og hensigtsmæssig, var, at Kjøbenhavns Magistrat meget bestemt havde erklæret sig for, at den ansaae ikke denne Sag at angaae en blot Omordning af den paagjældende Næringsvei, men en virkelig Fortabelse af en Retsgjenstand: de i Handel og Vandel værende Amter, hvortil kom, at disse Amter dog oprindeligt paa en Maade, idetmindste for en Deel, vare kjøbt for et Pengebeløb, nemlig 300 Rbd. for hvert. Imidlertid, naar den samlede Regjering er kommen til et modsat Resultat, hvilket ogsaa stemmer med hvad der i de senere Aar er antaget i lignende Sager, maa jeg holde for, at en enkelt Ministers tidligere Dtringer ikke kunne binde Regjeringen i Henseende til Fremlæggelsen af Lovforslag, og ikke engang, at der — især da de Vedkommende ikke senere have lagt Vægt paa, at deres formeentlige Ret blev gjort gjældende — kan ligge noget Anstødeligt i den nu tagne Beslutning, som stemmer med hvad der er antaget og gjort gjældende i andre langt vigtigere Sager.

Med Hensyn til de stillede Vædringsforslag, da er der af andre ærede Talere fremhævet de Betæneligheder, som der kunde være ved enkelte af dem, navnlig den almindelige Prøve i Kopsætning og Aarelabning, som rigtignok ei synes at burde sættes i Forbindelse med et saadant meget ubetydeligt Næringsbrug, som nu overlades Barbererne. Jeg skal imidlertid, da Sagen jo iøvrigt ikke er af Betydning, henviise til det høitagtede Thing at veie de forskjellige Grunde, som ere fremsatte for og imod, og til hvilke jeg ikke har Videre at sige. Hvad angaaer den omspurgte For-

pligtelse for alle Barberer til at modtage Personer, der pludselig anfaldes af Sygdom eller komme til Skade, da er der vistnok ikke tænkt paa andre Barberer end dem, der have Barbeerskuer. Dette kan maaskee endog saa siges at følge af Ordene. Der siges nemlig: „Den Amtsbarbererne hidtil paahvilende Forpligtelse til at modtage paa deres Barbeerskuer osv., skal herefter paahvile enhver Barbeer“; det synes da naturligt her at underforstaae, „at de vedkommende Barberer have Barbeerskue“; jeg skal dog henviise til det ærede Udvalg, om det maaskee ved en anden Redaction vilde tydeligere betegne dette. Det vilde iøvrigt baade være uhenstigtsmæssigt, selv for de vedkommende Personer, som bleve overfaldne af Sygdomme, om man, fordi der netop boede en Mand i Nærheden, der havde Borgerkab som Barbeer, da vilde henføre de Syge til hans Bolig. Jeg giver imidlertid Ordføreren ganske Ret i, at det hele Spørgsmaal ikke har nogen stor praktisk Betydning, da vel Ingen let vil falde paa at bringe Syge ind hos andre Barberer end dem, der have en Barbeerskue. — Hvad angaaer det Forslag, at man ved denne Lov skulde udelukke Udlændinge, som ikke i 5 Aar have opholdt sig her, fra at vinde Borgerkab paa et saa ubetydeligt Næringsbrug, som Barbeernæringen er, da skal jeg ganske henholde mig til Ordførers Bemærkninger.

Beutner: Jeg skal være ganske enig med den høitærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Orsted) og med den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds (Stampe) i hvad de have udtalt med Hensyn til den Forpligtelse, der for Fremtiden skal paahvile Barbererne til at modtage Tilfaldsopkomne, idet jeg virkelig synes, at det er en Ubillighed paa samme Tid, som man ophæver deres Privilegium, at forlange, at en Byrde skal hvile paa dem, der tidligere har paahvilet dem paa Grund af den chirurgiske Færdighed, de vare i Besiddelse af, hvilken nu ikke mere udfordres til at drive Næringen, og en Byrde, som ikke hviler paa andre Statsborgere. Med Hensyn til § 2, da er det deri bestemt, at Enhver, der vinder Borgerkab som Barbeer, for Fremtiden vil faae Ret til at klippe Haar og fri-